

உ

பாண்டியம்.

முகவுரை.

உலகில்வழங்கும் பலபல பாஷைகளிலும் எழுத்துக்கள் ஒலி வடிவிற்பெரும்பான்மை ஒற்றுமையுடையனவாயிருந்தும் வரிவடிவில் வேறுபட்டு வழங்கப்படுகின்றன. பண்டைக்காலத்தில் ஒவ்வொருபாஷையும் ஒவ்வொருதேசத்தினுள்ளேயே வழங்குவந்தபடியால் ஒவ்வொருதேசத்தாரும் அவ்வவ் பாஷைக்குரிய ஒலியெழுத்துக்கு வேறுவேறு வரிவடிவு கற்பித்துக்கொண்டு அவரவர்க்குரிய பாஷையைப் பெரும்பாலும்பின்று நூல்களுமியற்றிய போந்தனர்.

பின்பு அறிவுளளர்ச்சிக்குரிய அரியபெரிய பலபலவிஷயங்களை நூல்களினமைக்கப்பெற்ற வடமொழியானது வழக்கனகணினிற் பொதுமொழியாகி எங்கும்பரவத்தலைப்படவே அதனை ஒலிவேறுபாடில்லாக தெலுங்குமுதலிய பாஷைகளைப் பயில்பவர்கள் அவரவர் பாஷைக்குரிய எழுத்துக்களால் எழுதிப்பயில்வாராயினர். தமிழ்முதலிய ஒலிவேறுபாடுள்ள பாஷையுடையவர்கள் அதற்குத்தம் பாஷைக்குரியவரிவடிவெழுத்தோடொத்த ஒருவகை வரிவடிவெழுத்து அமைத்துக்கொண்டு எழுதிப்படித்து வந்தனர்.

பின்பு எழுத்துக்களுக்கு அச்சியந்திரங்களமையவே சிற்சில வடநூல்கள் தமிழர்பயிலும் வடவெழுத்கில் அச்சிடப்பட்டனவாயினும் அவை தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிறுபாலார்க்கே பயன்படுதல்லலது பிறநாடுகளிலுமுள்ள மற்றையோர்க்குப் பயன்படவில்லை. இவ்வாறே சில அரியபெரிய வடநூல்கள் தேவநாகரலிபிலும், தெலுங்கு முதலிய லிபியிலும் அச்சிடப்பட்டன. அவை தேசபாஷாலியானமையால் அவ்வநாட்டார் பலர்க்கும் பயன்படுதலால் அப்புத்தகங்கள் மிகப்பதிக்கப்பட்டு னிலைகுறைத்து விற்கப்பட்டன. அப்புத்தகங்களையும் வாங்கிப்படிக்கக்கருதிய தமிழ்நாட்டார் தமக்க

மைந்த இருவகை லிபியுடன் தெலுங்கு, தேவநாகரம் என்னும் இரு வகை லிபியும் கற்கத்தலைப்பட்டார்கள்.

இவற்றோடு அமையாது, இக்காலத்து உலகவழக்குகளு ஆங்கில பாஷையினறியமையாததாகவே அதற்குரிய கையெழுத்து, அச்செழுத்து, சிற்றெழுத்து பேரெழுத்து என்னும் எழுத்துவகைகளையும் பயின்று வருகின்றனர்.

ஆதலால் நம் தமிழ்நாட்டினுள்ளுள் அறிஞராகவேண்டிக்கற்கத்தகுபாஷைகள்மூன்றிலும் பழகவேண்டிய வரிவடிவெழுத்துக்கள் பலவகையாகின்றன.

இவற்றைக் கற்கின்ற பழுவேர் துண்ணறியுடையராபினும் சற்றேறத்தொழு அங் கு இரண்டிவநாடா டொட்டாநவிகின்றது.

வரிவடிவெழுத்தின் விஷயமாக இவ்வேபாதுமின்னும் பலபல இடப்பாடுகளுள்ளனவற்றையுணர்ந்து பலகதையுள்ள பாஷைகொல்லாம ஒருவகைவரிவடிவெழுத்தாலேயே யெழுத்துப் படிக்கவும் வேர்க்கால் என்னையாருமென்று கருதி, அதற்கான சிலமுறைகளைக் கைப்பற்றிப் பயின்று முடிவுசெய்துகொண்டிருந்த எனக்கு 1911-ஆம் ஆண்டில் 15ல் வெளிவந்த தீர்மானத்திரோக்யம் என்னும் பத்திரிகை கிடைத்தது. அக்கை வழக்கம்போற்படித்து வருகையில் ஹிந்தியா தேசமுழுதும் ஒரே பாஷையும் ஒரே லிபியும் இருக்கற்பாலது என்னும் தீர்மானத்தினை 4-ஆவது பத்தியில் “வெலிபிவிஸ்தாரபரிஷத்” என்றுபெயருள்ள ஒருசமூகம் கல்கத்தாவில்சென்ற” “ஐந்துவருஷமாக நடைபெற்று வருகின்றது; அதன் முக்கியமான” “தீர்மானம் என்னவென்றால், ஒரே எழுத்தில் தேசத்தில் வழங்கு” “சுன்றபலபாஷைகளும் எழுதப்படவேண்டுமென்பதாம். அதனு” “டன் தேசமுழுவதும் ஒரேபாஷை பேசப்பட்டுவரவேண்டுமென்று” “தீர்மானத்துக்கருத்துப் பொருத்தமாகவிருக்கிறது. நம்தேசத்திலுள்” “ளவிதவார்களும் அறிஞர்களும் சாங்கள் கற்கும் பலபாஷைகளு” “டன் ஹிந்திபாஷையையும் கற்கவேண்டுமென்று சங்கற்பங்கொள்” “வார்களாகில் நாமிப்போது கொள்ளுங்கருத்துச் சீக்கிரம் சித்திபெ” “றும்” (என்றும்) “எழுத்தின் உருவத்தைப்பற்றித் துரபிமானங்”

அதற்குத் தேவநாகர லிபியை விரும்புவோராயின் இத்தகைய குறைவுபாடு அதற்கும் உள்ளனவாம். தேவநாகர எழுத்துக்களுடன் பிறதேசபாஷைச்சிறப்பெழுத்துக்களைமட்டுமே சேர்த்துக்கொண்டு பொதுலிபியாகக் கொள்ளக்கருதின மற்ற லிபிகளைவிட எழுத்துப்பெருக்கமுள்ளதாய்விடுமாதலாலும், அவ்வெழுத்துக்கள் வெகு முயற்சியுடையனவாயிருந்தலாலும், பிறபாஷாலிபிகளுடன் முறைபிறழ்ந்தலுடையவாமாதலாலும் ஏகலிபியாதற்குடமின்மையால் உலகத்தார் அதனை எளிதிற்கொள்ளாதலரிதாகும். ஆதலால் பிறிதாகவே யொரு புதுலிபியமைத்துக்கொள்வது தகுதியுடையதென்று தோன்றுகின்றது.

புதுலிபியமைப்பால் தேசபாஷாலிபிகளைத் தற்காலம் கைவிடிக் கல் சாத்தியமாகமாட்டாது. தேசபாஷாலிபியொன்றிருக்கும்போது புதுலிபியை உலகத்தார் கற்கத்தொடங்கல்சாத்தியமாகுமாவென்று கேட்கலாம். தொழில் செய்பவர்களுக்கு வேண்டுமகருவிகள் தம்மிடம் நிறைந்திருப்பினும் அவற்றினுமிக்க செளகரியமுள்ள கருவி கடைக்குமாயின் அதனையுந் விரும்புகிறார்கள். உதாரணமாக வண்டி, குதிரை முதலிய வாகனங்களுள்ளவர்களும், பைசைக்கிள்களையும், மோட்டார்வண்டிகளையும் வாங்கியுபயோகிக்கக் காண்கிறோம். அது போலத் தேசபாஷை எழுத்துக்களைப்பார்க்கிலும் சுலபமாக எழுதப்படிக்கத்தெரிந்துகொள்ளும்படி புதுலிபியையமைத்தால் அது ஆங்கிலக்கைபெழுத்துப்போலத் தற்காலம் தேசபாஷாலிபியோடு துணைலிபியாக உலகநற்பயன்படுமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. இவ்விஷயத்தில் ஏகலிபி விஸ்வாசப்பரிஷத்தும் பலஅறிஞர்களும் இணக்கமுள்ள அபிப்பிராயத்துடனிருப்பதாகத் தெரிந்தபடியால் அவர்களும் மறுமெல்லோரும் ஆதரிக்குப்படி எழுத்துக்களைச் சுலபமாகவேண்டியியல்புகளை யாராய்ந்து, தேசபாஷாலிபிகளின் சாயையுடையதாயும், சிறுமுயற்சியிலெழுதுவதாயும், எழுதுகோல்முனை வைப்பறம் நிற்க முடிவதாயும் ஒலிவடிவெழுத்துக்களோடொப்புமையுடையதாயும், சிறுவர்களும் மிக எளிதிற்கற்கத்தக்கதாயும், கற்பவர் சில எழுத்துக்களைத் தெரிந்தஅளவிலே மற்றை எழுத்துக்களையும் தாமே தெரிந்துகொள்ளத்தக்க யுக்தியோடு கூடியதாயும், பலபல பாஷைகளிலும் எழுதவல்லதாயும், எழுத்தெழுதும் இடத்திலும் காலத்தி

கொள்ளாமல் தேவநாகர எழுத்தை அதுஷ்டிக்கும்படியாகத்”
 மீழ்ச்சங்க முதலான சபையார்கள் முயற்சிப்பாராகில் அந்த”
 அதுஷ்டானம் சாத்தியமாகுமென்று மதிக்கிறோம்.” என்றம
 ன்றி, ஹிந்திபாஷையை ஹிந்தியாமுழுமைக்கும் பொதுப்பாஷை
 அத அமைத்துக்கொள்ள முயலவேண்டும் என்னும் நோக்கம் வெளி
 டப்பட்டிருப்பதை யுணர்ந்தேன். இந்த நோக்கம் காலகதியால் முற்
 டப்பெறுவதானாலும் முற்றுப்பெறுதுபோனாலும் ஏகலிபியமைப்
 ப்பயன்படத்தக்கதென்று தோன்றுகின்றது.

ஏனெனில், தனித்தமிழ்நூல்களொழிந்த வடமொழிகலந்த
 ணிப்பிரவாளசடையாலாகிய திவ்வியப்பிரபந்த வியாக்கியான முத
 லிய பல சிறந்தநூல்களும் ஜைனமதநூல்களும் தனித்தமிழெழுத்
 தால் எழுதவும் படிக்கவும் அச்சிடவு மியலாமையால் தென்னாட்டு
 வடவெழுத்தேனும், தெலுங்கெழுத்தேனும் துணையாக வேண்டப்
 பெற்றிருக்கின்றது.

அவ்வாறே, அவைதனித்தெலுங்கெழுத்தாலாயினும் பிறவெ
 ழுத்தாலாயினும் வழங்குகருதியவிடத்துற ந மு வருக்க முதலி
 யான அவற்றுள் இல்லா மையால் அவை இத்தமிழெழுத்துக்களையே
 துணையாகக்கொண்டு அச்சிடப்பெற்று வெளிவருகின்றன. அன்
 றியும் ஆங்கிலமொழிவிரவிய தேசபாஷையிலுள்ள சட்டப்பித்
 தகங்கள்முதலிய அரசியல்நடைகளும் ஆங்கிலவெழுத்துதனியை
 வேண்டுகின்றன. இதுபற்றியே “எப்” என்றுமெழுத்துத் தமிழிற்
 புதிதாய் ஒன்று அமைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஒரு நண்பர்
 எழுதிய வியாசம் ஒன்று சதேசமித்திரனில் வெளிவந்திருக்கிறதா

அன்றியும், பாஷாந்தரங்களிலிருந்து அரியநூல்களைத் தமிழ்நடை
 யில் மொழிபெயர்க்குமிடத்து அவ்வநூல்களிற் பயிலும் குழுக்க
 குறிப்பெயர்களை அப்படியே யெழுதவேண்டுமெழுத்துக்கள் இல்
 லாமையால் அவற்றை மொழிபெயர்த்து எழுதுவோரும் அச்சிடு
 வோரும் இடர்ப்பட்டு அவ்வப்பாஷையெழுத்துக்களை யுபயோகிக்
 கின்றனர். ஆகையால் இக்குறைகளைக்கி எல்லாமொழிகளையும்
 இடரின்றி எழுதவல்ல ஏகலிபி ஒன்றிருப்பது நலமேயாம்.

ம்குருக்கமுள்ளதாயும், அச்செழுத்துப் பெட்டிக்குச்சில அறையு
-ங்குவதாயும், அச்சுக்குவிமைகிற சேர்க்கத்தக்கதாயும், டைப்
ட்டிங் எந்திரத்துக்குச் சுலபமாக உபயோகப்படுவதாயும், உயிர்
ய்யெழுத்து வரிகளையெனறிக்க, ங்ங, ச்ச, ண்ண முதலிய தன்னொ
ரிரண்டிணைந்த உயிர்மெய்யெழுத்துக்களையும் ங்க, ஞ்ச, ண்ட முத
ப இனமெலிமெய்தொடர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்துக்களையும் அவற்
ரெ ஓற்றிடுத்துவருவனவற்றையும் பிறமெய்தொடர்ந்து வருவன
ற்றையும் ஒரெழுத்தாகக்கூட்டியெழுதற்கேற்ற முறையுடையதா
ம், அக்ஷரத்தவங்களைத் தழுவியதாயும் ஒருவகைப் புதுலிபி என்னு
மைக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

இது, பாலவனத்தம் ஜமீந்தாரும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க ஸ்தா
கரும் அதன் அக்கிராசனருமான ஸ்ரீமான்-பொ. பாண்டித்துரை
வர்களின் பேருபகாரத்தால் முடிக்கப்பெற்றமையால் இதற்கு
புலவர்கள் பெயரால் பாண்டியமென்று பெயர்கொடுக்கப்பெற்றிருக்
கிறது.

இதன் ஒவ்வோரெழுத்தும் தெரிந்துகொள்ளுமபடி தமிழ் முத
லிய எழுத்துக்களைக் கீழே கொடுத்துக்காட்டியும், இதிலடங்காத
முத்துக்களைக்கற்பித்துள்ள முதிர்கொள்ளும்படி ாறவும் பிறவும் அறிந்
தகொள்ளும்படி விவரமெழுதியும் இதனை வெளியிட்டிருக்கிறேன்.

இதனை அறிஞர்களும் அந்நியபாஷாநிபுணர்களும் கண்ணுற்று
நீன்னும் சேர்க்கவேண்டிய எழுத்துக்கள் இருந்தால் அவற்றையும்
இம்முறையாகச் சேர்க்கும்படி எனக்கு அறிவிக்குமாறு வேண்டிக்
கொள்வதுடன் அவ்வாறு செய்பவர்களுக்கு மிக்க நன்றிபாராட்ட
வும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

திரு. நாராயணையங்கார்.

பாண்டியம்.

— ா ி ி ா ா ி ி ி ா ா ா ா
அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ ஃ

ஈ ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
க கா கி கீ கு கூ கெ கே கை கொ கோ கௌ க்

ச சா சி சீ சு சூ செ சே சை சொ சோ செள ச்

ஈ ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
ஞ ஞா ஞி ஞீ ஞு ஞூ ஞெ ஞே ஞை ஞொ ஞோ ஞௌ ஞ்

ட டு டி டி டு டு டி டி டி டு டு டு டு டு டு டு
ட டா டி டீ டி டி டெ டே டை டொ டோ டௌ ட்

உ ஁ உ ஁ உ ஁ உ ஁ உ ஁ உ ஁ உ ஁ உ ஁ உ ஁ உ ஁
ண ணா ணி ணீ ணு ணூ ணெ ணே ணை ணொ ணோ ணௌ ண்

த தா தி தீ து தூ தெ தே தை தொ தோ தெள த்

ந நா நி நீ நு நூ நெ நே நை நொ நோ நௌ ந்

ப பா பி பீ பு பூ பெ பே பை பொ போ பெள ப்

ம மா மி மீ மு மூ மெ மே மை மொ மோ மௌ ம்

ய யா யி யீ யு யூ யெ யே யை யொ யோ யௌ ய்

ர ரா ரி ரீ ரு ரூ ரெ ரே ரை ரொ ரோ ரௌ ர்

ல லா லி லீ லு லூ லெ லே லை லொ லோ லௌ ல்

வ வா வி வீ வு வூ வெ வே வை வொ வோ வௌ வ்

ப்பெறின் ஆகாரமும் ஆம். மற்றையயிர்க்குக்குக் கோடுகொடுப்பப்டும். கோடென்பதுபிறைஐடிவாக வளைத்தெழுதப்பப்டும் வரையாம்.

இ ஈ எ வ ஐ யென்னும் எழுத்துக்கள் குறுக்குவரையின் மேற் கொடும் உ ஊ ஒ ஓ ஔ என்னும் எழுத்துக்கள் குறுக்குவரையின் மேற்கோடும் கொடுக்கப்பெறும். அவற்றுள் குற்றெழுத்துக்களுக்கு குறுக்கோடும் நெட்டெழுத்துக்களுக்கு நெடுங்கோடும் கொடுக்கவேண்டும். குறுக்கோடு குறுக்குவரையின் எல்லையுள் அடங்கியிருக்கவேண்டும். நெடுங்கோடு குறுக்குவரை எல்லையையறிந்து நீண்டிருக்கவேண்டும். இ ஈ உ ஊ என்னுமெழுத்துக்களுக்கு குறுக்குவரையினிடையிற் கோடுதொடங்கவேண்டும். மற்ற எகரமுதலிய வயிரெழுத்துக்களுக்குக் குறுக்குவரையின் முனையிற் கோடுதொடங்கவேண்டும். ஐகார ஒளகாரங்களின் கோட்டுமுனை முறையே யிடச்சூழியும் வலச்சூழியும்பெற்று எகர ஒகரங்களில் வேறுபட்டிருக்கவேண்டும். இவ்வாறுள்ள உயிர்வருக்கத்தின் உருவத்தை முதல்வரியிற் கண்டுகொள்க.

க, முதலிய மெய்யெழுத்துக்களையெல்லாம் அவற்றின் உயிர்மெய்வரியிறுதியிற்காட்டியவாறு கண்டெழுதிக்கொள்க.

வேண்டும் மெய்யெழுத்தொன்றை முன்னெழுதி அதன்பின் யாதேனுமோருயிரெழுத்தை யொட்டியெழுத அவை அவற்றாலாகிய உயிர்மெய்யெழுத்தாம். அவற்றை உயிர்மெய்வரிக்கறிற் கண்டு அவ்வாறே காட்டாதொழிந்த வுயிர்மெய்யெழுத்துக்களையும் கற்பித்தெழுதிக்கொள்க.

சூழிதனித்து நிற்பின் ஆய்தவெழுத்துக்கு அறிகுறியாம். அதன்பின் உயிரெழுத்துக்களை யொட்டின் வடமொழிச்சிறப்பெழுத்தாகிய ஹகார உயிர்மெய் வரியாகுமாறு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் ஸகாரஷகார முதலிய சிறப்பெழுத்துக்களும் காட்டப்பட்டவாறு கண்டுகொள்க.

இனிவடமொழி வர்க்கபஞ்சகத்தின் சிறப்பெழுத்துக்களைத்தெரிந்து எழுதிக்கொள்ளுமாறு க ச ட த ப க்களின் தொடக்கத்தில் சிலைவரையாகியகால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனை இடப்பு

மம் சாய்த்தெழுத அவற்றின் முதலெழுத்தாகவும், அவ்வாறு சாய்ந்து அக்காலைச் சிறிது நீட்டியெழுத அவற்றின் இரண்டாமெழுத்தாகவும், அக்காலை வலப்புறம் சாய்த்தெழுத மூன்றாமெழுத்தாகவும் அவ்வாறு(வலப்புறம்)சாய்த்தகாலைச்சிறிது நீட்டியெழுத அவற்றின் நான்காமெழுத்தாகவும் பாவிக்கவேண்டும். இவ்வியல்பு ஐகாரவரியி ராமைநதிருப்பதுகண்டு மற்றை எழுத்துக்களையும் எழுதிக்கொள்க.

மேலேகாட்டிய கசடதப வரிகளிற் றொடக்கத்தில் எழுதும் காலே இடம் சாயாது செவ்வே ரிறுத்தியது, “சாகாடுபுதிது” என்னும் சொற்றொடரிற்போல உரப்பவெழுப்பலின்றி யிடைநிகரா யொலிக்கும் கசடதபக்களைக் குறிப்பதற்கென்று சண்டுகொள்க.

இவற்றுளடங்காத தெலுங்கிலுள்ள சகரவர்க்க விசேடங்களி ரண்டற்கும் மூன்றாவது நான்காவது சகரங்களின் உடலைச் சிறிது நீட்டி எழுதி வேறுபடுத்திக்கொள்க.

வடமொழி எழுத்தில் முப்பதாம் மெய்யாகிய புகாரத்துக்கு இதற் சகரவரிக்குக்காட்டியதையே அறிகுறிப்பாகக்கொள்க.

வடமொழி உயிர்வரியினிடைநின்ற ூ டு ள ள டு ள ன் னும் நான்கு சிறப்பெழுத்துக்களில் முதலாவதற்கு வடமொழியுயிர்மெய் வரியில்வரும் அதன் குறிப்போலவே ு இவ்வாறு குறுக்குவரைக்குக் கீழிடையிற் றொடங்கி இடப்புறம் நோக்கிய கோடு கொடுக்க.

இரண்டாவதற்கு ு இவ்வாறு அக்கோட்டின் முனையிற் சுழி கொடுக்க. மூன்றாவதற்கு ு இவ்வாறு குறுக்கு வரையின் முனையிற் றொடங்கியகோடுகொடுக்க. நான்காவதற்கு ு இவ்வாறு அக்கோட்டின் முனையிற் சுழிகொடுக்க. இவற்றை மெய்யெழுத்துக்களின் பின் ஒட்டிஎழுதி அவை அவற்றுடன் கூடிய உயிர்மெய்யெழுத்துக்களா மாறுகண்டுகொள்க.

ஐகரவரியுயிர் மெய்யெழுத்துக்கள் வழக்கில் அருகியவாதலால் அவற்றை வரியினமைத்துக் காட்டாது “ங்” வரியினி றுதியில் ஐகர வொற்றுமட்டும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடன் உயிர்க்குறி க்கையொட்டி ஐகர வுயிர்மெய்வரியையும் தன்னொற்றிணையுயிர்மெய்க் குறியையொட்டி ‘ங்ங’ வரியையுமெழுதிக்கொள்க.

க்கவரியினி றதியில் + இவ்வாறுவைக்கப்பட்டது ஆங்கிலச்சிறப் பெழுத்தாகிய (F) எப் என்பதாம். அதனுடனும் உயிர்க்குறிகளையொட்டி அதன் உயிர்மெய்வரி எழுதிக்கொள்க.

ககர முதலிய மெய்யெழுத்துக்கள் கால் ஒன்று கூட்டி யெழுதப் பெறின் க்க, ங்ங, ய்ய, முதலிய தன்மெய்யிணையுயிர்மெய்யென்னும் கூட்டெழுத்தாம். அக்கால் அகரமேறிய தன்மெய்யிணையுயிர்மெய்யெழுத்துக்கு ஈற்றிலெழுதவேண்டும். இகர முதலிய உயிரேறிய அவ்வெழுத்துக்கு அவ்வவ்வுயிர்க்குறிக்கெதிர்ப்புறம் தொடங்கியொட்டி எழுதவேண்டும்; இதனைக் க்வரியிற்கண்டு அவ்வாறு ங்ஙவரி முதலிய பிறவுமெழுதிக்கொள்க.

அவ்வாறே சிறியசுழிகொடுத்தெழுதப்பெறின் இனமென்றொடர் உயிர்மெய்யென்னும் கூட்டெழுத்தாம். இதனை ங்க வரியிற்காட்டப்பட்டவாறு கண்டுகொள்க. மற்றும் இவ்வாறே ஞ்ச, ண்ட, ந்த, ம்ப, ன்ற என்னும் இனமென்றொடர் உயிர்மெய்வரி எழுதிக்கொள்க.

இனிச்சிறுகால், சிறுபுள்ளி, சிறுவிலங்கு என்பனவற்றை எழுத்துக்களின் மேலும் கீழும் முதல், இடை, கடையென்னும் ஆறிடங்களிலும் இட அவை முறையே கசடதபற, றஞ்ஞந்நமன, யாலவழள என்னும் மெய்யிற்றுக் கூட்டெழுத்துக்களாம். இவ்வெழுத்துக்களுந்தெரிந்துகொண்டால் வாழ்ந்தோர் என எட்டெழுத்தால் எழுதப்படுஞ் சொல் “வாழ்” என ஓரெழுத்தும் “ந்தோர்” என ஓரெழுத்தும் இரண்டெழுத்தால் எழுதப்படும். கொக்கு, காக்கை, கோங்கு, வேங்கை என ஐந்து எழுத்தால் எழுதப்படுஞ்சொற்கள் இரண்டெழுத்தால் எழுதப்படும் என்பதை அவற்றிற்கு வேண்டுமுயிர்மெய்யெழுத்தைக்கொண்டெழுதிக்கண்டுகொள்க.

மற்றைய கூட்டெழுத்துக்களும் பிறவும் இவ்வெழுத்துக்களுக்கு அச்சமைத்துச் சொற்றொடருடன் புத்தகமாக வெளியிடும்போது விரித்தெழுதப்பெறும்.

திரு. நாராயணங்கார்.

